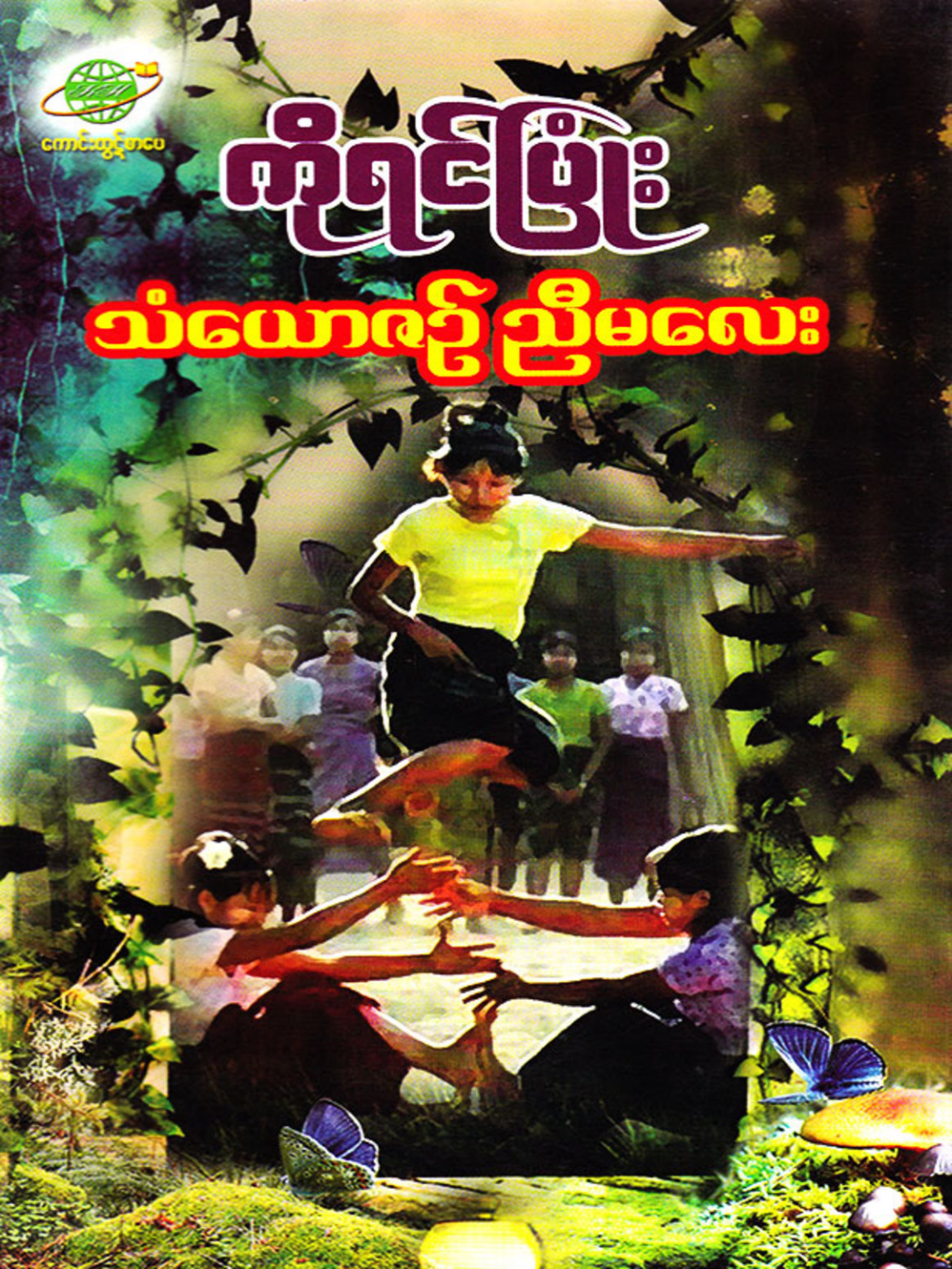

ကိုရင်ဖြိုး

သံယောဇဉ် ညှိမလေး

ဆရာစိတ်ဓာတ်မြသိန်း၏ မိတ်ဆက်အမှာ စာ

သောင်းပြောင်းထွေလာ၊ စုံစီနဖာ၊ စပ်မိစပ်ရာ၊ ဟာသအတိုအထွာ
ပေါင်းစုံ ကျွန်တော် ရေးသားဖူးပါသည်။ ။ သို့သော် ဇာတ်လင်းဆင်ကာ
ဟာသဝတ္ထုအဖြစ် ကျွန်တော် မရေးခဲ့ရိုး အမှန်။

ကျွန်တော့် အယူအဆအရ ကြုံရာဟာသဇာတ်လမ်းများ ဖန်တီးရာ
တွင် လွတ်လပ်သလောက် အချိတ်အဆက်နှင့် ဝတ္ထုအသွင် ဖန်တီးရေး
သားရသောအခါ တာဝန်ကြီးလှသည် ဟု ဆိုရပေမည်။

ယခု မထင်မှတ်သော ကျွန်တော့် ရေးဖော်တစ်ဦးက အချိတ်အဆက်
မိမိ ဟာသဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ရဲရဲရင့်ရင့် ရေးသားလိုက်ပြီဖြစ်ရာ ဇော်ရှုပြီး
အမှန်တကယ် ကျေနပ်အားရခြင်း ဖြစ်ရပေသည်။ ။

‘သယာဇဉ် ညီမလေး’ စာအုပ်မှာ စာဖတ်သူအား ငြီးငွေ့မှုများကို
ပြေပျောက်စေသည့် ဆေးတစ်ခွက် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ယူဆပါသည်။ ။

ကျေးရွာသူရွာသားတို့ ကြားတွင် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်
ဟာသများကို ရှာရှာဖွေဖွေ စေ့စေ့ငှငှ တင်ပြထားရုံမျှမက ဟာသဟု ဆို
သော်လည်း ကျေးရွာသားများ ၏ ချစ်ခင်ဖေးမမှု၊ ရိုးစင်းကြင်နာမှု၊ ပွင့်
လင်းမှု အစိတ်အပိုင်းတို့ ကိုလည်း တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ။

စာမူလာပို့စဉ် ရေးသားသူ ‘ကိုရင်ပြီး’က သူ့ဝတ္ထုက စာဖတ်သူကို ရ

ယံမောစေရန် မုချလို့ဆော်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်သည် ဟု အာမခံသွားခဲ့ရာ ကျွန်တော်ဖတ်ကြည့်မိသည် တွင် ‘ကိုရင်ပြီး’မှာ အပြောနှင့် အရေးညီသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် မှတ်ချက်ချမိသည် မှာ အမှန်။

ဟာသဝတ္ထုရေးဆရာများ ရှားပါးနေချိန်တွင် ‘ကိုရင်ပြီး’လို ဟာသစာရေးဆရာတစ်ဦး ထပ်မံပေါ်ထွက်လာရာ ကြိုဆိုရမည် ဖြစ်ပါပေသည်။

‘သံယောဇဉ်ညီမလေး’ သည် သူ၏ ပထမဆုံး လုံးချင်းဟာသဝတ္ထုဖြစ်ကာ နောင်လည်း အလျဉ်းသင့်သလို ရေးသားမည်ဟု ကိုရင်ပြီးက ပြောဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်က လက်ကမ်းကြိုဆိုရင်း လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ အားပေးမိပါသည်။

သို့ပါသောကြောင့် ဖတ်ရှုရင်း မနားတမ်း ရယ်ရမည့် ကိုရင်ပြီး၏ ‘သံယောဇဉ် ညီမလေး’ ကို ဖတ်ရှုရင်း စာဖတ်သူအပေါင်း တဝှမ်းစာများ ပြေပျောက်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

စိတ်ဓာတ်မြဲသန်း

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

စာရေးသူ၏ ထုတ်ဝေပြီးစာအုပ်များ ထဲတွင် ဤစာအုပ်မျိုးကို ထုတ်ဝေဖို့ စိတ်ကူးမရှိခဲ့ပါ။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော်က လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း အတွက် အယ်ဒီယာဖြစ်သူ ဆရာကြီးသိန်းထွန်းလတ်ထံ ပေးပို့ခဲ့သော ဟာသဝတ္ထုမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ အခြားလုံးချင်းစာအုပ်များကို ကြိုးစား၍ ထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ဤဝတ္ထုကို ထုတ်ဝေဖို့ စိတ်မကူးမိခဲ့ပါ။ မေမေပျောက်ပျော် ထားခဲ့ပြီးမှ ထုတ်ဝေသူ ဦးကောင်းထွဋ်က တောင်းဆိုလာသဖြင့် သဘောတူလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

ဆရာစိတ်ဓာတ်မြဲသန်းက စာမူဟောင်းကို ကောင်းထွဋ်စာပေသို့ ပေးပို့ပြီး ထုတ်ဝေသူ ဦးကောင်းထွဋ်နှင့် တိုင်ပင်ကာ စီစဉ်ကြသောအခါ ပရ(ဖ်)ဖတ်ပေးဖို့ နှင့် အမှာ စာ ရေးဖို့ ပါတောင်းဆိုလာသဖြင့် ယခုလို ရေးလိုက်မိခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

‘သံယောဇဉ် ညီမလေး’ ဟူသော ဝတ္ထုသည် စာရေးသူ၏ ငယ်လက်ရာဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်က မွေးရပ်မြေတွင် တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များကို အခြေခံ၍ ဘဝအမောတွေကို ဟာသနှော၍ စိတ်၏ ဖြေဆည်ရာအဖြစ် ဖန်တီးခြင်းမျှသာပါ။ ဤဝတ္ထုမှာ ပါဝင်သော ဇာတ်ကောင်များမှာ လည်း တချို့မှာ နာမည်ရင်းများ ဖြစ်သော်လည်း

တချို့မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ မထိုက်စေလို၍ နာမည်များကို ပြောင်းလဲထားခြင်း၊ ဇာတ်လမ်းကို တမင်သက်သက် ဖန်တီးထားခြင်းမျိုးတွေလည်း ပါဝင်လျက်ရှိပါသည်။ ။ စာရေးသူ၏ စေတနာမှာ စာဖတ်သူများကို စိတ်အမောပြစေလိုသော ဆန္ဒဖြင့်သာ ရေးထားခြင်းဖြစ်၍ နားလည်စွာ ကြည်ဖြူစေချင်ပါတယ်။

စာရေးသူသည် လောကဇာတ်ခုံ၌ အစုန်အဆန်ကျင်လည်ဖူးသည် ဖြစ်ရာ အတည်အတန့် အခန့်ပေများ ၊ အဆုံးအမ စာပေများ ၊ နိုင်ငံရေးလောက အတွေ့အကြုံများကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည် ကို စာချစ်သူများ အသိပင် ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူသည် ကလောင်ခွဲ (၉) မျိုးဖြင့် စာပေလောကတွင် ရပ်တည်ခဲ့သည် ဖြစ်ရာ တစ်ခါတရံ နှလုံးသား၏ နှစ်မြိုက်ရာအတွက် ဖန်တီးမိတာမျိုးတွေလည်း ရှိတတ်မြဲပါ။

‘အမေ့အပြုံးအမုန်းကျိန်စာ’ဝတ္ထုတွင် အပြင်လောကမှာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ညီမလေးလို့ အကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ချင်စိတ်ကို ဝတ္ထုထဲတွင် အားရအောင် ခေါ်ပစ်လိုက်မိပါတယ်။ ပြီးတော့ စာရေးဆရာဆိုတော့ ‘ပုတုဇ္ဇနော ဥပ္ပတ္တကော’ တွေပါလားလို့ တွေးမိပါတော့တယ်။

ချစ်သောသူကို ဖက်တွယ်၍ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လက်ချင်းဆက်ကာ ‘ဘိဇ္ဇနအလွမ်း’ ဝတ္ထုတွင် အတူတူ လက်တွဲကြည့်ဖူးခဲ့သည်။ ။

ကြမ်းတမ်းတဲ့ လောကဓံကို ရင်ဆိုင်ဖို့ အတွက် ဟာသတွေကို ရေးခဲ့မိခြင်းမျိုးပါပဲ။

တကယ်တော့ လောကလူသားတွေအတွက် ဘဝအမောတွေကို ပြေ

ပျောက်နိုင်သည် မှာ ဘဝထဲက ဟာသတွေသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၀၇ ခု နှစ် ရွှေဝါရောင် အရေးအခင်းမှာ ဘေးလွတ်ရာသို့ တိမ်းရှောင်ရင်း ဝတ္ထု တွေ၊ ကဗျာတွေ များစွာ ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

ထိုစဉ်က ရေးခဲ့သောစာပေများ သည် မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ဖော်ပြခွင့် ရ ခဲ့ဖူးပါတယ်။

သို့တစေ စိတ်နှလုံးတွင် အမှတ်တရဖြစ်စေသော ကဗျာတစ်ပုဒ်က တော့ လက်ရှိ ဘဝ အခြေအနေကို စိတ်အမောပြေစေခဲ့သည် ဟာ အောက်မေ့မိပါတော့သည် ။

သံယောဇဉ် ညှိမလေး

*မခူးရက်ပါ

ရူးသွပ်ခါ မျှော်မိသမျှလည်း

မတော်သည့်ဘဝပဲ။

*မဆင်ရက်ပါ

ရင်ထက်မှာ တွယ်ရစ်ပေမယ့်

ဘယ်ဖြစ်မလဲ။

*မချစ်ရက်ပါ

နှစ်သက်ခါ ပူမိပေမဲ့

သူ မသိလေခဲ့။

* မနမ်းရက်ပါ

လွမ်းလျက်သာ အလှတစ်ပါး

မေ့နဲ့ ဘဝခြားနေ။

*ခူးချင်ဆင်ချင်

ယုယချင်လျက်

မကြင်ရက်တော့

သခင့်အတွက် ပင့်သက်မောရ

ဒီဘဝကို ညီမ သိစေချင်တော့သည် ။

ဒီကဗျာဟာ တက္ကသိုလ်နေမင်းဟာသော ကလောင်အမည်ဖြင့် မဂ္ဂဇင်း ဖော်ပြပါရှိခဲ့ဖူးသော ကဗျာတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုလိ အထင်ကရဖြစ်လာသော နာမည်ရ စာရေးဆရာကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာအရှိန်အဝါအောက်မှာ ဒီကဗျာဟာ သိပ်ပြီး ကလေးကုလားဆန်နေလိမ့်မည်။ ကလက်တက်တက်ဖြစ်နေလိမ့်မည်ဆိုတာတော့ တွေးမိတာ အမှန်ပါပဲ။

ဒီကဗျာရေးခဲ့တာ ၂၀၁၇ စက်တင်ဘာ ရွှေဝါရောင် သပိတ်ကာလက တောင်ငူမြို့ရဲ့ မြတ်စောညီနောင်စေတီတော် အနီးမှာ ပါ။ ခု (၁၀)နှစ်ကြာမှ ပြန်ရောက်တော့ ဟိုးတုန်းက ပုံရိပ်တွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်မိလေသောအခါ ဪ.. ယခုလည်း ကိုရင်ပြုံးရဲ့ နှလုံးသားကို ကြွက်ဝင် ကိုက်ချိန်နဲ့ တိုက်ဆိုင်နေပါလားဟု တွေးမိပြန်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကိုရင်ပြုံးအနေနဲ့ ကတော့ ဝင်ကိုက်တဲ့ ကြွက်စုတ် (ကြာသပတေးနံ) ကို ရွံသည် မှ လွဲ၍ သံယောဇဉ်ကြိုးကတော့ လုံးဝ ပြတ်တော

က်ခြင်းမရှိခဲ့ပါဘူး။

ဒီကဗျာနဲ့ ဝတ္ထု ‘သံယောဇဉ်ညီမလေး’ကို ဒီဆရာငယ်ငယ်က ရေးခဲ့မိတာမို့ ကြိုက်သလိုသာ ဝေဖန်ကြပါလေတော့။ ဒီစာမျိုးတွေ ဘာကြောင့် ကိုရင်ပြီး ရေးခဲ့ရတာလဲလို့ ဆိုလာပါလျှင်တော့ ဖြေကြားပါရစေတော့ အို... စာချစ်သူတို့ ။

*အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကြီး နှစ်ခြမ်းကွဲလုမတတ် ပဋိပက္ခတွေ အကြီးအကျယ် ဖြစ်နေရတဲ့ ခုလို အချိန်မှာ သမ္မတကြီးဖြစ်တဲ့ ခင်ဗျားက ကာတွန်းစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီး နေနိုင်ရက်တယ်ဗျာ။

*ငါ့ကို နားလည်ပေးပါ။ မင်းဟာ ငါ့ရဲ့ အတွင်းဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ ပါ။ ခုချိန်မှာ ကာတွန်းစာအုပ်ကို ငါမဖတ်ရင် ငါ့ရဲ့ နှလုံးသား နှစ်ခြမ်းကွဲသွားနိုင်တယ်။ ငါဟာ ငါ့ရဲ့ တိုင်းပြည်ကြီးကို သိပ်ချစ်လို့ ပါပဲ ။

*ကိုရင်ပြီးလည်း အထူးအထွေတွေ မပြောလိုတော့ပါပြီ။ ခု... စာချစ်သူများ ထံသို့ ပေးဆပ်လိုက်သော ‘သံယောဇဉ်ညီမလေး’ ဝတ္ထုသည် ၂၀၁၇ ခုနှစ်ရဲ့ နှစ်ဦးပိုင်း သင်္ကြန်မတိုင်မီကာလ... နှလုံးသားကို ကြွက်ဝင်ချိန်လိုက်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသည် ဖြစ်၍ စာမူဟောင်းကို ရှာဖွေကာ ပေးလာသော စိတ်ဓာတ်မြဲသန်းနှင့် ဦးကောင်းထွဋ် (ကောင်းထွဋ်စာပေ) တို့ အား ကျေးဇူးတင်ရပါသည် ။

အထူးသဖြင့် ကိုရင်ပြီးဟူသော ကလောင်တစ်ချောင်းကို စာပေစင်မြင့်ထက်ဝယ် ဂုဏ်တင့်စေခဲ့သူ ဆရာသိန်းထွန်းလတ် (လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ) နှင့် ထူးမြတ်ထွဋ်ခေါင်မယ်လွင်တောင် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တပညာဇောကကို ဦးခိုက်ရိုကျိုး ကျေးဇူးမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည် ။

‘နညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ’

ကိုရင်ပြုံး
တေဇာဂုဏ်စာပေ
၁၉၄၂-၁၉၅၁
